

Paderewskiego Ignacego Jana

Dzielnice: Rembertów

Osiedla: Stary Rembertów

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1957

Opis

Ignacy Jan Paderewski herbu Jelita (1860-1941) - pianista, kompozytor, działacz niepodległościowy, polityk. Pochodził z nadbużańskiej Kuryłówki (dziś w obwodzie winnickim na Ukrainie), kształcił w Warszawskim Instytucie Muzycznym a później w Berlinie. Dzięki stypendium ufundowanemu przez Helenę Modrzejewską wyjechał do Wiednia. Jako pianista zadebiutował w 1887 roku, rok później odniósł spektakularny sukces dużym recitalem w Paryżu. Przez kolejne dziesięć lat koncertował na scenach całego świata - od USA, przez Kubę Hawaje, kraje afrykańskie po Australię. Później osiadł w Riond-Bosson w Tolochenaz pod Lozanną. Tam właśnie skomponował swoją jedyną operę - "Manru" - powstałą na motywach "Chaty za wsią" J. I. Kraszewskiego i jako jedyne polskie dzieło sceniczne wystawioną w Metropolitan Opera w Nowym Jorku. W swym dorobku kompozytorskim miał ponadto m.in. słynny "Menuet" oraz "Fantazję polską". Był fundatorem odsłoniętego w 1910 roku w Krakowie upamiętniającego 500-lecie bitwy pod Grunwaldem. Wówczas to związał się z polityką i w czasie I wojny światowej prowadził aktywną działalność na rzecz niepodległości Polski, wykorzystując swoje wszystkie międzynarodowe przyjaźnie. W 1915 roku wraz z Henrykiem Sienkiewiczem założył Szwajcarski Komitet Generalny Pomocy Ofiarom Wojny w Polsce z siedzibą w Vevey. Dwa lata później wraz z Romanem Dmowskim reprezentował w USA Komitet Narodowy Polski. Do ojczyzny powrócił wraz z odzyskaniem przez nią niepodległości. 16 I 1919 roku został ministrem spraw zagranicznych, którą to funkcję pełnił - podobnie jak i premiera rządu - przez niespełna rok. Był jednym z reprezentantów Polski na konferencji paryskiej, podczas której podpisany został traktat wersalski faktycznie kończący I wojnę światową. W 1922 roku wycofał się z polityki, wracając na szlaki koncertowe. Dopiero w 1935 roku, po śmierci marszałka Józefa Piłsudskiego, wraz z generałem Władysławem Sikorskim utworzył centroprawicowy Front Morges. Podczas okupacji hitlerowskiej znalazł się w Londynie, gdzie objął obowiązki przewodniczącego Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej. Zmarł w wyniku zapalenia płuc podczas pobytu w Nowym Jorku.

Spoczywa:

Od 29 VI 1992 roku w podziemiach archikatedry św. Jana w Warszawie. Wcześniej na Narodowym Cmentarzu w Arlington pod Waszyngtonem.

Upamiętnienia:

Tablica na ścianie prawej nawy świątyni.

Do 1953.05.28 był patronem dzisiejszej ul. Szafirowej oraz ul. Wiklinowej a do 1979.01.01 ul. Michała Spisaka.

Ciekawostki

Stan obecny:

na wysokości numeru 12: krzyż przydrożny.

Nr 15: Bazar Rembertowski.

Nr 42: Kościół św. Łucji.

na wysokości numeru 44: krzyż przydrożny.

Nr 45: Szkoła Podstawowa nr 217 z Oddziałami Integracyjnymi im. Obrońców Radiostacji Rembertowskiej. W 2010 wyremontowano szkołę i dobudowano świetlicę z placem zabaw.

Nr 46: Hufiec Rembertów Harcerstwa Polskiego.

Nr 83: Przedszkole Biedroneczka.

róg ul.Czwartaków: kapliczka

Data nadania nazwy: 1957.04.07
